

sui natura utrumque habet effectum, foret absurdum, ib. n. 37
 Recursus si conceditur in non delatis appellacionibus ab actis affirmativis, quia timetur executio, multo magis est concedendus in actis negativis, quia illam secum trahat, ib. n. 40
 Recursus ad invocandum sufficit solus timor attentati nec simul executionem Doctores omnes requirunt, p. 117. n. 53
 Recursus si ob solam delationem negatam ob timorem attentati datur, multo magis in ipso attentato, & executione subsecuta, p. 118. n. 58
 Recursus regius duo copulata jubet judici facienda, deferre, & reponere, & sic requirit concursum copulatorum, ib. n. 60
 Recursu ad Regem pendente, judicem non posse ad executionem procedere sententiae, qui teneant, p. 120. n. 4. 11. & 44
 Quod maxime procedit, quando Recursus intimatus est parti, & super eo citata, ib. n. 5. & à n. 44
 Recursu ad Regem pendente, & intimata ordinaria, non esse nulla, & attentata quae gerit iudex Ecclesiasticus, veriore, & receptiore opinionem esse clare ostenditur, p. 121. n. 10. & n. 44
 Recursu pendente ad iudicem, non impedit executionem sententiae, nec causat attentata, ib. n. 11
 Recursus ad Regem, & supplicatio à pari procedunt, & pariter in utroque inferioris non suspenditur iudicium, sed licet exequitur, ib. n. 12
 Recursus, quando provenit ex suprema iurisdictione, si non suspendit iurisdictionem inferioris: ergo multo minus quando extrajudicialiter protegit per viam defensionis naturalis, ib. n. 13
 Recursus ad regem totus est extrajudicialis, absque spe ut aliqua via possit fieri iudicialis, ib. n. 20
 Recursu pendente ad regem si gesta à iudice forent attentata, Senatus ante actorum inspectionem super articulo violentiae, revocaret, ib. n. 21
 Recursu ad regem pendente gesta insunt in articulo principali violentiae de quibus pariter iudicatur, ac de gestis ante ordinariae intimationem, p. 122. n. 22
 Recursus ad Principem non censetur prohibitus, ubi prohibetur appellatio, ib. n. 16
 Recursus pro tollenda violentia est quid distinctum, & omnino separatum à iustitia causae principalis, ib. n. 17
 Recursu pendente ad regem gesta si fuissent nulla, etiam quolibet decreto Regio lato, remaneret nulla, p. 122. n. 28
 Recursu pendente ad regem, gesta licet vicio attentatorum non subiaceant, nec annullentur; tamen multari solet iudex ob ejus irreverentiam, p. 122. & 123. n. 35
 Recursu pendente, & actis originaliter transportatis ad Senatum, si iudex actum gerat, requirentem causae cognitionem, nullus erit non ex capite pendens recursus; sed defectu causae cognitionis, ib. n. 36
 Recursu pendente, & actis ad Senatum transportatis, si iudex procedat ad actum requirentem causae cognitionem, quo consulatur litigans, si Senatus decreverit super articulo violentiae illam non fecisse iudicem, ib. n. 38
 Recursu pendente ad regem actis traductis differtur iurisdictionis exercitium non jure operante, sed accidentia facti, ib. n. 40
 Recursus ad regem non est articulus praedjudicialis causae principali, sed favorabilis ad ejus faciliorem expeditionem, ib. n. 41
 Recursu pendente ad Regem non suspendi iurisdictionem, veriore esse opinionem, ib. n. 44
 Recursus ad regem super in iustitia sui primava natura attentata, non facit litem, ib. n. 45
 Recursus ob iniustitiam natura alteratur per citationem,

quia efficitur lis, ib. n. 47
 Recursus violentiae quomodolibet varietur, etiam per intimationem ordinariae (quae non est citatio) nullatenus potest effici iudicialis, ib. n. 48
 Recursus ad regem ob iniustitiam fundatur in circumventionem adversarii; recursus vero violentiae in vi & oppressione iudicis, p. 124. n. 72
 Recursus ad regem ob iniustitiam revidetur ex novis productionibus, & noviter deductis actis, at recursus violentiae ex eorundem inspectione dumtaxat nullis aliis admissis, ib. n. 53
 Recursus ob iniustitiam, licet citatione sequuta, efficitur iudicialis, recursus autem violentiae nihil unquam iudicialitatis recipit, nec potest, ib. n. 54
 Recursus ob iniustitiam provenit ex potentia supremae iurisdictionis, recursus violentiae ex potestate politica & oeconomia absque vestigio iurisdictionis, ib. n. 55
 Recursus ob iniustitiam proponendus est intra terminum ad appellandum (juxta unam opinionem) recursus violentiae nullo termino circumscriptus reperitur, ib. n. 56
 Recusatio.
 Recusatio, & appellatio ab interlocutoria equiparantur respectu formae; secus tamen quoad alios effectus, p. 144. n. 88
 In Recusatione iudicis Ecclesiastici arbitri eliguntur, qui de causis recusatationum cognoscunt, ib. num. 94
 Redditus.
 Redditus annuus an debeat condemnatus à tempore primae sententiae, quae ad illos condemnavit ex tunc vel à tempore ultimò confirmantis, p. 630. n. 36
 Redditus annuus debitus ex contractu, regulariter una est obligatio, & actio, & ad haereditatem transit, p. 558. 138
 Redditus annuus debitus ex contractu cum conditione singulis annis adimplenda, tum quot sunt anni, tot sunt obligationes, ib. n. 139
 Redditus ad vitam tot continet obligationes, quot praestationes annuas, ib. n. 140
 Redintegratio.
 Redintegratio dicitur à re & integer, p. 612. n. 193
 Reductio.
 Reductio sententia lata à iudice, ut bono viro appellacionis non esse deferendum, qui teneant, p. 456. n. 1
 Reductio sententia licet admittat appellacionem, an nihilominus ea pendente sit exequenda, ibid. n. 2
 Reductio sententiam admittit appellacionem suspensivam, qui cum Baldo subscripserint, ib. n. 3
 Reductio iudice confirmante arbitramentum non licet appellare, secus adeo illud infirmante, qui tenuerint, recensetur, ibid. n. 6
 Reductio sententia an admittat appellacionem jure Regio, ibid. n. 9 remissive.
 Reductio arbitramenti si petatur post illius arbitramenti executionem, illam non revocat, nec impedit, p. 457. n. 13
 Ab arbitrationibus & eorum arbitramentum non licet regulariter appellare, sed Reductio peti ad arbitrium boni viri, ib. n. 15
 Reductio ad arbitrium boni viri intra decem dies debet peti jure regio, ib. n. 16
 Reductio an etiam jure communi debet peti intra decem dies, ib. n. 17
 Reductio coram quo iudice sit petenda, & de variis opinionibus, ibid. n. 18
 Reductio debet peti intra decem dies etiam jure canonico, ib. n. 19
 Regalia.
 Regalia specificata quaedam in venditione alicujus terrae à Rege facta, & aliqua excepta, omnia regalia ultra excepta veniunt, p. 85. n. 3
 Regimen,

Regimen.
 Regimen à Deo Reges non simpliciter acceperunt, sed cum qualitate vi oppressorum protectionis naturaliter illis annexa & indivisibili, p. 10. n. 43
 Objectum, & finis supremi Regiminis est temporalis pax publica, & vassalorum tranquillitas, ibidem num. 44
 Ob bonum commune, & publicam subditorum utilitatem Regimen creatum, & à Deo concessum est, ibid.
 Regnum.
 Regnum cui conceditur, necessarid conceduntur omnia sine quibus gubernari non potest, p. 73. n. 293
 Regnum cujus civitatis aliqua parent Imperio, totum intelligitur illi subiectum, qui sufficit partis tantum habere pacificam possessionem, ut totius habere intelligatur, p. 423. n. 107
 Regula.
 Regula negativa & permissiva ubi concurrunt, quae sit sequenda, p. 213. n. 4
 Duae Regulae ubi reperiuntur, una firmativa, alia prohibitiva, haec praeponderat, p. 336. ib.
 Regularis.
 Regularium utriusque sexus causae super correctione & visitatione Monachorum, Regularium & Monialium non veniunt ad tribunalia, p. 86. n. 10
 Rejectione.
 A Rejectione exceptionis libelli inepti in quacumque causa licet appellatur, p. 140. n. 41
 A Rejectione vel admissione articulorum pertinentium, vel impertinentium, licet appellatur, tanquam à praedjudiciali, p. 147. n. 141
 A Rejectione exceptionis non debito aut legitimo tempore oppositae appellacioni emissae non deferunt, p. 481. n. 14
 Relatio.
 Relatio ad Principem pendente, an interim gesta per inferiorem nulla dicantur, p. 120. n. 7
 Relatio pendente ad Regem, non suspendi referentis iurisdictionem, patrio jure indictum est, nisi Princeps expresse dicat, p. 124. n. 50
 Relaxare, Relaxatio, Relaxatus.
 Relaxare obligatus debet captum ponere extra suum territorium in loco, quo capi non possit, p. 174. n. 54
 Et ut difficilis sit ejus persecutio, ib. n. 55
 Relaxatus à iudice simpliciter dicens sub fidejussoribus ad quid isti teneantur, p. 187. n. 223
 Relaxatus sub fidejussoribus desolvendo, vel redeundo ad carcerem, non appellat à carceratione, p. 188. n. 235
 Relaxatio carceris an suspendatur per appellacionem, p. 289. n. 238
 A Relaxatione excommunicationis, non licet appellare, ib. n. 242
 Relaxationem carceris suspendi per appellacionem, imo vim fieri declarandum, defenditur, ibidem numero 243
 Relaxationis carceris revocatio per superiorem fuisse illusoria, si relaxatus reus fuisset appellacione pendente, & aufugisset, ib. n. 246
 A Relaxatione carceris appellacioni nisi deferat iudex vim facere, decernit Senatus, p. 190. n. 251
 Quae doctrina limitatur in Relatione carceris facta per suprema tribunalia, quae non suspenditur per appellacionem, ib. n. 252
 Relaxatio rei ob innocentiam non suspenditur per appellacionem, ib. n. 253
 Relaxatio carceris appellacione pendente est attentatum, p. 191. n. 263
 Religiosus, Religio.
 Indecens esset Religiosorum excessus in tribunalibus recitari, p. 86. n. 12

Religiosorum correctio, & quaelibet sententia Praelati non recipit appellacionem regulariter, & ubi admittitur non suspendit, ib. n. 13
 Religiosorum Praelati vim exequendo non faciunt, quia eorum sententiae non suspenduntur per appellacionem, ib. n. 14
 Religiosi appellantes à correctione sui Praelati non possunt in Francia recurrere ad parlamentum, ib. n. 15
 Religiosi non possunt appellare, ib. n. 16
 Religiosorum causas etiam super electionibus gestas à Prioribus generalibus, & aliis Superioribus inter Monachos, haecenus est inauditum, trahi ad tribunalia per viam violentiae, p. 87. n. 21
 Religiosorum causae quaelibet, quae ex Tridentino tractari possunt coram ordinariis, per viam violentiae ad Regia praetoria trahi possunt, ib.
 Idem in causis contentiois pendentes coram Religiosorum conservatoribus, & aliis iudicibus, ib. n. 25
 Religiosi non mendicantes praecedunt mendicantes, p. 241. n. 28
 Religiosi mendicantes praecedunt alios mendicantes, qui postea in alia Civitate sua monasteria construxerunt, cessante quasi possessione inter eosdem, ib. n. 29
 Religio quanto magis arcta majoris humilitatis intuitu, debet aliis praestantiorum locum cedere, p. 242. n. 40
 Religiosi in sua Ecclesia praesentantur Canonicis collegiatae circa officia defunctorum, non autem Cathedralis processionaliter congregatis, p. 243. n. 69
 Religiosi in tantum eximuntur à iurisdictione Ordinarii, quantum sibi conceditur in privilegiis, non aliter, ib. n. 73
 Remedium.
 Remedium nullus haecenus aptius potuit inveniri, ad sedandas iudicum Ecclesiasticorum violentias ob denegatam delationem appellacioni, quam frequenter usitatum, p. 56. n. 20
 Remedium ad praesidium innocentium inventum, non debet esse praesidium iniquitatis, p. 64. n. 148
 Remedium violentiae jus, & necessitas induxit ad sedendam violentiam, quam contra jus Iudex Ecclesiasticus perpetraret, p. 107. n. 24
 Remedium salubre violentiae, non est credendum, vel le Principem fictè, & apparenter praebere, manente adhuc vi, p. 129. n. 135
 Remedio ad innocentiae praesidium instituto, ad iniquitatis defensionem non est abutendum, pag. 310. n. 52
 Remedium l. 2. C. de rescinden. vend. licet non detur in contractibus stricti juris, locum tamen habet in stipulationibus adjectis super contractibus bonae fidei, p. 337. n. 33
 Remedium possessorium ex c. redintegranda, sive sit intentatum in foro Ecclesiastico, sive seculari, datur appellatio suspensiva, p. 451. n. 68
 Remissio.
 A Remissione negotii principalis facta per superiorem inferiori appellacionem suspendit, quominus interim inferior queat validè procedere, p. 323. n. 17
 Etiam si iudex inferior fuisset inhibitus, quia per Remissionem totum amovetur impedimentum, ibid. num. 18
 Remissio tacite facta idem operatur quod expressa, ib. n. 28
 Etiam si adsit inhibitio, ib. n. 21
 Et etiam si adsit desertio, ib. n. 22
 Remissio expressa non est necessaria, quando iudex à quo non detulit appellacionem, p. 323. 324. n. 23. & seq. Absque Remissione expressa inferior non potest procedere in causa, si appellacioni detulerat, p. 324. n. 25
 Renuntians, Renuntiatio.
 Renuntiare est donare, p. 117

Index Rerum,

Renuntiatio tacita resultans ex facto contrario maxime in iudicio idem operatur quod expressa, p. 281. n. 106

Renuntians semel suo beneficio, an possit iterum ei se opponere, & an ab electione de eo facta possit appellari, p. 193. n. 216

Renuntians suo beneficio non potest illud repetere, nec ad id regressus datur, ib. n. 217

Renuntiantibus actiones suas non est ad illas dandus regressus, ib. n. 218

Renuntians electioni de se facta non auditur appellans, quod minus alius eligatur ad illud beneficium, ib. n. 219

Renuntiantem semel possunt electores iterum eligere ad idem beneficium, ib. n. 220

Renuntians beneficium potest ad idem denuo presentari & se opponere, ib. n. 221

Renuntians beneficio ob crimen non potest iterum eligi, nec presentari ad illud, ib. n. 222

Renuntiatio appellationis quando expressè per transactionem fiat, p. 409. n. 329

Renuntiatio per pactum de non appellando valet, & non suspenditur sententiæ executioni, ib. n. 230

Renuntiatio appellationis inducta per actum stando unicæ sententiæ valet, ib. n. 231

Renuntiatio appellans in criminalibus valet, ubi delictum est notorium, p. 464. n. 9

Reponere, Repositio.

Reponere, & deferre sunt necessaria ad tollendum violentiam, quæ in illis consistit, p. 74. n. 301

Reponeret tenetur iudex Ecclesiasticus virtute decreti Senatus inserti in provisione Regia, omnia attentata post appellationem & intra terminum ad appellandum, & omnia compellere ad unguem, p. 75. n. 1

Reponere se & deferre, si respondeat iudex provisioni Regiæ an dicatur satisfecisse, ib. n. 2

Reponere verbaliter, cum actus revocatione sufficere, si attentatum sit verbale, ib. n. 3

Repositio cum effectu requiritur, quando attentatum consistit in facto, quia non sufficere tunc verbalis, ib. n.

Reponere cum effectu, si iudex recuset datur oppressi *sobre carta*, ut adimpleat provisionem cum effectu, p. 76. n. 11

Reponat si iudex in parte, partim verò non, an provisioni Regiæ satisfecisse dicatur, ib. n. 13

Repositum non dicitur attentatum si repositio non fiat in pristinum statum usque ad unum nummum, ib. n. 15

Repositum semel cum effectu vigore provisionis Regiæ, si iterum iudex revocet an nova appellatio, & novus recursus sit necessarius, an verò sufficere secunda iussio, ib. n. 16

Repositionem si in continenti revocet iudex ipse secunda iussio sufficere, hoc est, *sobre carta*, ibid. n. 17

Repositionis revocatio si proveniat à novo articulo incidenti discursum litis, secunda iussio denegatur in Senatu, quia nova appellatione, & recurso opus est, p. 77. n. 21

Reponere an debeat indistinctè iudex Ecclesiasticus vigore Regiæ provisionis omnia à se gesta post appellationem, etiam quæ aliàs sibi licebat facere ea pendente, & defendente, ib. n. 22

Reponere tenetur etiam iudex vigore Regiæ provisionis censuras, & absolvere, quod non repugnat dispositioni Conc. Trid. p. 78. n. 43

Repositio attentatorum facta à iudice Ecclesiastico est in executionem decreti Regii Senatus, vim fieri declarantis, & ibi de intellectu. d. 136. recop. p. 102. n. 11

A Repositione gravaminis injustè denegata licet appellare, p. 166. n. 20

Ita tamen quod appelletur à causa gravaminis de præfenti, non de præterito, & sic ab ipsa denegatione, ib. n. 21

Repositio actorum, seu alii actus jurisdictionales geri non possunt ab alio, quàm à iudice non privato seu jurisdictione carente, p. 94. n. 7

Repositione petita, & negata, & censuris nullis licita est appellatio, p. 194. n. 25

Repositionis sententia ob excessum executionis, an fructus comprehendit etiam non exprimit, p. 662. n. 136

Repositionis sententiæ ob excessum quando satisfactum censeatur. multa remissivè, p. 670. n. 257

Reprobatus.

Reprobatus habens gratiam in forma dignam ad Parochialem appellare potest suspensivè, pag. 292. num. 297

Reprobatus ab examinatore ad beneficium simplex, an possit appellare quoad utrumque effectum, p. 293. n. 212

Res.

Res omnis per quascumque causas nascitur, per easdem dissolvitur, p. 94. n. 7

Perempta una Re alternativè debitis, remanet obligatio in alia præcisè, p. 111. n. 93

Res per negationem efficitur debita, p. 147. n. 130

Res à potentiori denominatur, p. 214. n. 12

Res una potest diverso jure conferri, ibidem, numero 2

Res una non potest contrarios effectus operari, ibid. n. 24

Res una circa seipsam non potest diversa jure conferri, p. 216. n. 51

Res postquam semel prohibitionem evasit, semper remanet libera, p. 361. n. 55

Res semel effecta alienabilis, semper remanet alienabilis, ib. n. 56

Res semel alterata natura, semper remanet alterata, ib. n. 57

Res quæ semel exivit de trunco, & de familia, non dicitur amplius esse de trunco, quominus retractatus locus sit, ib. n. 58

Res perpetuæ esse debent apud successores vacatos, ubi perpetuo jus competit, p. 420. n. 61

Res esse præsumitur, cujus est signum & marcha, p. 434. n. 271

Res obligata si transit in aliam formam reducibilem ad primam materiam, non extinguitur jus pignoris competens in ipsa prima materia, p. 436. n. 309

Res transit cum sua causa, & suo onere, ibidem, n. 310

Res empta ex pecunia reducta ex re majoratus, in ejus locum subrogatur cum omnibus qualitatibus primordialibus majoratus, ib. n. 318

Res iudicata dicitur ubi concurrunt identitas rei, causæ, & personarum, p. 476. n. 28

Res ubi in specie præstanta erit executor facit præceptum reo ut intra triduum restituat, quia non restituta cogitur manu militari, p. 535. n. 29

Res ad quam quis est condemnatus, si longè absit, quomodo sit faciendum executio, p. 536. n. 36

Rei iudicatæ cessante causa ex nova causa superveniente, cessat res iudicata, p. 556. n. 94

Res iudicata non facit jus in iis quæ tempore mutantur, ib. n. 96

Res iudicata licet perpetua sit, tamen non obstat agentis ex nova causa superveniente de novo, p. 557. num. 156

Rei iudicatæ exceptio quando prodest absolutio ob non probationem actoris in realibus aut personalibus, p. 558. n. 124

Res evicta in solutum pro debito data à iudice vel à parte,

& Verborum.

parte, non agitur ex actione primæva, quia est extincta, sed utili exempto, p. 560. n. 160

Res evicta in solutum data, an & quando liberentur priores fidejussores & pignora, ib. n. 161

Rei iudicatæ exceptio obtinet contra receptores, redituum, an præjudicat domino principali, p. 561. numero 174

Res iudicata non præjudicat non citatum ad actum, quo ladi potest, p. 569. n. 13

Res iudicata inter alios lata, aliis non præjudicat, ib. num. 19

Res iudicata ut obstat, debet adesse identitas, causæ, rei, & personæ, ib. n. 25

Res à possessore non citato avocanda non est, nisi legitima causæ cognitione præcedente etiam remedio aliquo possessorio, p. 574. n. 84

Res inter alios iudicata aliis non potest præjudicium generare, ib. n. 86

Res cum reperitur penes condemnatum, alius non impedit executionem, nec illi præstat cautio, p. 576. num. 115

Res petita actione personali, puta ex vendito, donato, & similibus alienata, lite pendente efficitur litigiosa, & in emptorem scientem dirigitur executoriales, p. 581. n. 173

Rei alienatione facta in fraudem paratæ executionis pro quantitate pecuniæ, fit executio in tertium emptorem, p. 581. n. 175

Res emphyteutica alienata lite pendente, aut presentato instrumento guaranteegiato in iudicio contra emphyteutam, executio dirigitur in tertium, p. 585. numero 221

Res iudicata coheret rei, & authoris accessione utitur successor, p. 586. n. 144

Rei iudicatæ exceptio non intrat ubi non adest identitas rei, causæ & personarum, p. 579. n. 275

Res non intelligitur restituta, dum etiam fructus non restituntur, p. 606. n. 103

Res redditæ, restituta aut soluta propriè dicitur, quæ non deteriorata redditur aut solvitur, p. 611. n. 183

Res deposita non dicitur redditæ si deteriorata reddatur, p. 612. n. 184

Res adesse dicitur cujus corpus manet, sed forma mutata est, ib. n. 185

Rei appellatione tota continetur, ib. n. 199

Res una quando alteri accedit & coheret, non debet ab ea separari, quia unica iudicatur, p. 624. n. 105

Res prohibita è regno extrahi (si publicatur) publicatur etiam currus, saccus, navis, &c. quibus exportatur, ib. n. 106

Res jure communi non habet accessiones limitatas pertinentiæ, nec appendices, nisi ab homine aut consuetudine ei attribuantur, p. 625. n. 126

Res inter alios acta tertio non præjudicat, nec contra non nominatum in sententia ejus executione comprehenditur, p. 654. n. 3

Res in solutum data mulieri virtute executionis, quæ in gradu appellationis revocata fuit; an hæc revocatoria exequi possit contra virum, cui hanc rem appellatione pendente dederat in dotem mulier, ibid. num. 10

Res affecta si transeat in clericum, quam detineat ejus respectu, iudici seculari non tollitur jurisdictione, p. 658. n. 76

Res per clericum adepta vigore executionis attentatæ excessivæ, inordinatæ, aut aliter nullæ postmodum recisæ, ab eo avocari potest per iudicem laicum, p. 662. n. 127

Perfectæ Rei nihil addi potest, p. 669. n. 254

Rescriptum.

Rescriptio alterius prævalente, alter iudex in eadem causa inhibere non potest, nec jurisdictione, uti, p. 256. n. 89

Rescriptis à duobus iudicibus pro utraque parte impetratis, qui valido utitur, potest inhibere, & vim nullam facit inhibendo, sed alius, ib. n. 91

Rescriptorum duorum ab utraque parte impetratorum quod prævaleat, ib. n. 92

Rescriptum secundum ut priori prævaleat triplex prioritas requiritur, ib. n. 93

Rescriptum interpretatur secundum jus, p. 323. n. 13

Rescriptum ad lites est commune, & regulatur secundum jus & iustitiam, p. 359. n. 16

Rescriptum quo prohibetur appellatio, pariter operatur in præjudicium actoris, ac rei ex capite æqualitatis servandæ in utroque, ib. n. 20

Rescriptum Principis recipit interpretationem à jure communi, p. 394. n. 15

Rescriptum Principis recipit interpretationem à jure, cum quo se conformare censeatur, pag. 665. numero 183

Reservare, Reservatio.

A Reservatione exceptionum oppositarum in finem licitè appellatur, p. 140. n. 36

Reservationis articuli decretum an recipiat appellationem, p. 326. n. 1

Et quid si non est additum, quod ex diffinitiva resultabit articuli reservati expeditio, an admittatur supplicatio, p. 326. n. 2

A Reservatione articuli anteriorem cognitionem requirentis, an ad finem litis, seu diffinitivam, appellationi ut licitè deferendum, ib. n. 7

Reservatio exceptionis rei iudicatæ ad diffinitivam est nulla, p. 327. n. 8

Reservatio ad finem litis exceptionis, transactionis, aut juramenti, est nulla, ib. n. 9

Reservare ad litem discursum non potest iudex exceptionem declinatoriæ, ib. n. 16

Reservare potest iudex præscriptionis exceptionem ad causæ discursum, ib. n. 11

Reservari quæ possint exceptiones, & quæ non, remissivè, ib. n. 12

Reservari non possunt exceptiones declinatoriæ, & ex quibus ordo iudicii perverteretur, ib. n. 13

Reservatio articuli pervertentis ordinem juris, præbet causam appellandi, ib. n. 14

Reservare quas exceptiones contra testes non possit iudex in finem litis, p. 328. n. 35

Reservare vel cognoscere de exceptionibus contra testes in finem litis iudicis est arbitrium, ib. n. 36

Et ex quibus moveri debet iudex reservare, cognoscere, ib. n. 37

Reservare vel non exceptiones contra testes gravatur pars à quo erit necesse appellare, p. 328. 329. n. 38

Reservare exceptionem nullitatis oppositam, non potest, sed ad omnia determinare, p. 329. n. 40

Reservari potest in finem litis in summariis exceptio requirens altiorem indaginem, ib. n. 45

A Reservatione exceptionis requirentis altiorem indaginem in iudiciis summariis appellatio non est licita, ib. n. 46

Reservare exceptiones requirentes altiorem indaginem disponens statutum, à reservatione non admittitur appellatio, ib. n. 47

Reservandi ad effectum iudicis statui arbitrio, quæ exceptiones requirant altiorem indaginem, ibidem, num. 48

Reservata non intelligitur per statutum exceptio clara, quæ in continenti potest constare, ib. n. 49

Reservanda exceptio juris dubii an sit, p. 330. n. 52

A Reservatione non appellatur, quando contra opponentem articulum juris est præsumptio, ibidem, num. 3

Nisi tunc offeratur probatio in continenti, ib.

Reservari non potest exceptio contra testem examinandum,